

[Arnfast.]

vi sagde ved de forhandlinger, som pågik samtidig med augustforligsforhandlingerne, at der ikke må ske nedskæringer af forsvaret. Dertil kommer, at det, som også er omtalt af andre, nemlig soldaterlønninger, som vi har betinget os holdt uden for spørgsmålet om forsvarets effektivitet, også er blevet respekteret.

Andre ting i planen har været omtalt, jeg skal ikke gå dybt ind i det, jeg skal kun nævne, at jeg med interesse og glæde har konstateret, at eventuelle rationaliseringsgevinster vil komme forsvaret til gode. Jeg tænker her på et besøg for nylig på kampskolen, hvor jeg konstaterede, at man ved en forholdsvis lille investering i en køretræner og en skydeinstruktør kunne sikre, at man kunne opfylde størstedelen af øvelsesbehovet dér og derved spare meget dyre kilometerpenge.

Det, som vi er kommet frem til, skitsen, skulle betyde, at vi undgår direkte nedskæringer i øjeblikket, men det afhænger jo af det kontaktudvalg, som skal nedsættes, og hvordan det vil fungere sammen med ministeren. Ét er jo at indgå et forlig, men det skal jo også administreres, og den medindflydelse på denne administration, som er ministerens, vil vi gerne sikre os, også selv om vi kun har 4 medlemmer her i tinget. Ligesom vi har behårdede VSere her i tinget og behårdede DKPer, og jeg var lige ved at sige behårdede SFere, skal det ikke være nogen hemmelighed, at der også er behårdede CDere.

Vi er gået med til denne løsning – og jeg siger udtrykkelig: denne løsning uden klausuler – fordi alternativet, som var skitseret i form af nedskæringer de første to år, i virkeligheden for mange betød, at så kunne vi i tilfælde af et angreb udefra lige så godt begynde partisan-kampen fra første dag. Det står også i forholdsordren til det danske forsvar, og det har vi prøvet før. Men hvis skitsen føres ud i livet, vil vi fortsat efter NATOs mening, efter forsvarsrådets mening, o. k., og efter vor mening kunne byde vore professionelle og værnepligtige en fair kamp i NATOs regie. Derfor vil vi gå ind for den.

Honoré (KrF):

Jeg vil gerne beskæftige mig med et par af de argumenter, der har været fremført omkring spørgsmålet om en ny forsvarsordning.

Et af de meget populære argumenter er, at når der skal skæres ned på andre statslige ud-

giftsområder, så er det en selvfølge, at der så også bør skæres ned på forsvarets. Hertil vil jeg indvende, at det danske forsvar jo i forvejen ligger i bunden, sammenlignet med forsvaret i de andre NATO-lande, som vi er i alliance med, og allerede derfor kan man ikke anvende dette argument.

Endvidere har forsvaret, sammenlignet med en række andre statslige områder, i løbet af en årrække ikke gennemgået den samme vækst, som disse har. Derfor er der et helt andet udgangspunkt for udgifterne til forsvaret i dag, end der er for udgifterne til f. eks. det sociale område, der jo har gennemgået en kolossal stigning.

For det tredje er forsvaret et spørgsmål om at overleve i fred og overleve som et selvstændigt demokrati. Derfor kan forsvarets opgave ikke sammenlignes med undervisningsmæssige opgaver, som staten finansierer. Forsvaret mod ydre fjender og forsvaret mod dem, der undergraver retsordenen indadtil, er de centrale statsanliggender, og hvis de forsømmes, så er det staten, der er på vej til at likvidere sig selv.

Herefter vil jeg gå over til at drøfte nogle af de argumenter, der er fremsat af de partier, der står bag ved denne forespørgsel.

Det, der er fælles for VS', SFs og DKPs ordførere i dag, er jo et krav om en ensidig dansk afrustning eller nedrustning. Men det er med forskellig begrundelse, dette krav fremføres.

Et argument, jeg er stødt på hos to af ordførerne, eller måske tre, har været, at forsvaret var forkasteligt, fordi det var tænkt til brug imod særlige danske befolkningsgrupper. Som argument for dette har man fremført, at en eller anden officer skulle have fremført offentligt, at forsvaret skulle sættes ind mod – var det mod arbejderne? Men jeg vil gerne spørge, om de, der har fremført dette argument, virkelig mener, at de kan bygge et angreb imod det danske forsvar på et så spin-kelt grundlag. Det forekommer mig, at partier, der gør sig til af deres analytiske evner, på dette punkt har svigtet i sørgelig grad.

Det andet argument, der fremføres, er det om de potentielle fjender udadtil. Her bagatelliserer man faren, en tænkt fare fra Sovjetunionen. Det gør VS også, idet de siger: ja men der er langt større fare fra USA for Danmark, end der er fra Sovjetunionen, selv om alene en geografisk betragtning ville vise, at det ikke forholder sig sådan. Af de to supermagter er Sovjetunionen den, der rent geografisk er os